

**SÜKSÜN ŞEHİT ALİ KIVANÇ
İLK-ORTA OKULU**

**DÜŞLER
VE
KELİMELER**

2025

İMTİYAZ SAHİBİ:
Şehit Ali Kıvanç İlk ve Orta Okulu Adına
Yakup DEMİRTAŞ (Okul Müdürü)

GENEL YAYIN YÖNETMENİ:
Yakup DEMİRTAŞ

EDİTÖR:
Bilal ATEŞ

YARDIMCI EDİTÖR:
Kadir ÇALIŞKAN, Songül AKPINAR

İLETİŞİM:
Süksün Zafer Mahallesi Mehmet Akif Ersoy Caddesi No/34 İncesu /
KAYSERİ 0352 697 43 14

<https://suksunsehitalikivancio.meb.k12.tr>
İnstgram: suksunsehitalikivancioo

BASKI
Akademi Matbaa
0542 685 92 81

.....
MART 2025

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	6
-------------	---

1. BÖLÜM

ŞİİRLER	8
AİLE OLMAK	9
KUZEY YILDIZIM	10
AYRILIK	11
BİTKİ	12
DOĞA	13
ATAM	14
SAVAŞ	15
KALPLERDESİN ATAM	16
ATATÜRK'ÜN İZİNDE	17
MEMLEKETİM	18
DOĞAYI DÜŞÜN	19
DOĞA BİR PAZIL	20
KAFİYESİZ SÖZLERİM	22

ANNE	23
YARDIMLAŞMAK	24
İÇİMDEKİ NEŞE	25
VATAN SEVDASI	26
ÖZGÜRLÜK	27
NEŞELİ ÇOCUKLAR	28
TÜRKİYEM	29
CUMHURİYET	30
ÖĞRETMENİM	32

2. BÖLÜM

HİKAYELER	34
KAZA İLE GELEN DOSTLUK	36
DOĞUM GÜNÜ MUTLULUĞU	38
KUMSAL'IN HAYVAN SEVGİSİ	41
FINDIK VE SAKA KUŞU	44
DENİZ ALTINDAKİ GİZEM	46
DOSTLUĞUN ÖNEMİ	49
KÜÇÜK KUŞ VE KELEBEK	51
HERKESİN KENDİNE HAS GÜZELLİĞİ VAR	53

ÖNSÖZ

Bugün öğrencilerimizin hayal gücü ve duygularını kağıda dökerek ortaya koydukları bu eser, sadece kelimelerden oluşan bir kitap değil; aynı zamanda onların içsel dünyalarını, düşünsel yolculuklarını ve geleceğe dair umutlarını simgeliyor. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, eğitimde sadece bilgi aktarımını değil aynı zamanda öğrencilerimizin duygusal ve sosyal becerilerini geliştirmeyi; onları daha güçlü, yaratıcı ve empatik bireyler olarak yetiştirmeyi hedefliyor. Bu modelin en önemli unsurlarından biri de öğrencilerimizin kendilerini ifade edebilme becerisini geliştirmeleri, duygusal zekalarını ve yaratıcı düşünme yeteneklerini ön plana çıkarmalarıdır.

Bu kitap, bir yandan öğrencilerimizin yazma becerilerini yansıtırken, diğer yandan Türkiye Yüzyılı'nın vizyonuna katkı sağlayacak sosyal, duygusal ve yaratıcı becerilerin somut bir örneğidir. Her bir hikaye ve şiir, onların içsel dünyalarının yansımasıdır. Birçoğu empati kurma, zorluklarla başa çıkma, vatan sevgisini hatırlatma ve yaşatma, toplumsal sorumlulukları yerine getirme gibi önemli sosyal becerilerle şekillenirken; diğerleri ise cesaret, hayal gücü ve yenilikçi düşünme gibi yaratıcı becerileri ortaya koymaktadır.

Bu eser, öğrencilerimizin yalnızca akademik anlamda değil, aynı zamanda kişisel gelişim ve duygusal zekâ alanlarında da büyük bir y-

ol aldıklarının bir göstergesidir. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin rehberliğinde bu eser, onların sadece bireysel başarılarıyla değil; aynı zamanda toplumlarına ve dünyalarına katacakları düşsel, duyuşsal ve manevi etkilerle de değer kazanacaktır.

Geleceğin liderleri, yaratıcı düşünürleri ve empatik bireyleri olarak yetişen öğrencilerimizin her bir kelimesi bu yüzyılın eğitimdeki dönüşümüne onların dünyayı daha iyi bir yer haline getirme yolundaki kararlılıklarına bir katkıdır. Bu kitap sadece bir başarı hikâyesi değil, aynı zamanda Türkiye'nin eğitimdeki vizyonunun, öğrencilerimiz tarafından nasıl benimsendiğinin ve şekillendirildiğinin de bir simgesidir.

Yakup DEMİRTAŞ

1. BÖLÜM

ŞİİRLER

AİLE OLMAK

Ne güzel şeydir aile olmak.
İnsanın kendinden çok başkalarını düşünmesi gibi,
Her derdine koşup sarılması gibi,
Ne güzel şeydir aile olmak.

En çok kıymet verdiğin şeydir aile olmak.
Annen baban varsa ne mutludur sana.
Seni seven, sevdiğin varsa ne mutludur sana.
Ne güzel şeydir aile olmak.

Bir arkadaş bile aile olur insana.
Ne güzel şeydir aile olmak.
Ne mal ne mülk hiçbir şeye değişilmez.
Ne güzel şeydir aile olmak.

Varlığı verir insana güven.
Arkanda varsa annen baban,
Her şey güzel gelir insana inan.
Ne güzel şeydir aile olmak.

Olmazsa başında bir büyük atan,
Ne zordur yaşanması o zaman.
Derdini anlatacak biri varsa eğer,
Ne güzel şeydir aile olmak.

Sude Naz ÇEKİÇ 6-A

KUZEY YILDIZIM

Ah kuzey yıldızı, sorgulamadım bunca zaman aşkı.
Ben oysaki masallardan ibaret sanıyordum.
Ah şaşırttı bu yalan dünya beni.
Bir kızı sevdim.
Aşkımız mı masal yoksa o muydu masal gibi olan?
Gözler, gözleri diyorum bir kızıl orman.
Hele ki dudakları yeni kızarmış bir kiraz,
Ne yazık ki keşfedemedim, gözlerindeki sakladığı sırrı.
İsaac Newton gibi kimsenin göremediği gizemi.
Peşinden koşup araştırmak istiyorum seni.

Solmaz SOYAK 7/A

AYRILIK

Ayrılık sanki bir rüzgar,
Sessizce eser kalbi yaralar.
Anılar soluk bir iz bırakır.
Gözlerde hüznün dudaklarda sitem.

Gecenin en karanlık saatinde,
Yalnızlıkla sarılır insan.
Özlemin en derin yerinde,
Hatıralar yeniden canlanır.

Zaman akar, durmaz acı.
Her yeni gün bir eskiyi hatırlatır.
Ayrılık belki de bir başlangıçtır.
Ama zaman izi, hep yürekte kalır.

Semanur SAKAR 7/A

BİTKİ

Doğadaki düzen,
Rabbimizdir bu düzeni oluşturabilen.
Tohum filiz, fidan, ağaç,
Çoğunun da ruhu aç.

Bu güzellikler ortadayken,
Bunu fark edemeyen bizleri,
Doğadaki mucizeleri görebilsek,
Ne kadar güzeller.

Keşke değerini bilsek,
Su versek,
Can versek,
Hep büyütüp geliştirek.

Göz yummasak doğanın kirlenmesine,
İzin vermesek çöplerin atılmasına,
Doğanın değerini bilsek,
Hep korusak.

Doğa bize bir armağan,
Sahip çıkalım bu armağana,
Can olalım bu armağana,
El ele hep birlikte.

Fatımatüz Zehra EFE 6/A

DOĞA

Doğayı koru kendin için,
Ağaç dik canlılar için,
Kağıtları israf etme, boşa harcama;
Doğaya çöp atma dünya için.

Hayvanlara işkence etme.
Neşe kaynağı onlar bizim için,
Havayı kirletme.
Oksijen kaynağıdır bizim için.

Dünyayı temiz tut,
Doğayı kirletme,
Yaşama hakkımızı,
Elimizden alma, canlılara kıyma.

Doğa verir sana hayat.
Yemek, içmek, yaşamak,
Farkında olmalı her birey.
Gelecek doğayı korumakla olacak.

Elinden alma doğayı,
Sahiplenme dünyayı,
Herkes yaşamalı bu hayatı,
Küçük karınca bile.

Meryem TÜRKMEN 6/A

ATAM

Hayat sensiz nasıl,
Bir bilsen Atam.
Vatan sensiz nasıl,
Bir görebilsen Atam.

Sensiz hayat dar gibi,
İnan bana.
Her an acın var gibi
Öldü diyemiyoruz Atam

Gelip bize güneş açsan
O ışığını yeniden saçsan
O mavi gözlerine bir daha baksam
Ne olurdu aramızdan ayrılmasan Atam.

Melek AVCI 5/A

SAVAŞ

Etraf kan ağırlarken,
Oğullar analarıyla helalleşirken,
Annesi için ağlayan bir çocuk,
Bebegi için ağlayan bir anne...

Anlatamaz ki çocuğuna derdini.
Kurşun delikli duvarların içinde,
Askerler savaşıırken cephe,
Doğu batı her yerde...

Sömürgeci devletler içinde,
Kalana mı zor gidene mi?
Yoksa görmediği topraklar için hasret çekene mi?
Kendi ülkesinde zulüm görene mi?

Bütün dünya susarken,
Film şeridi gibi izlerken,
Yetim kalmış çocuklar .
Annesini özlerken,

Ecrin Tuana YILDIRIM 7/B

KALPLERDESİN ATAM

Diyorlar ki saat dokuzu beş geçe,
Dolmabahçe’de gözlerini kapatmışsın Atam.
Üzıldüm ama düşmanı güldürmeyeceğim,
Ay yıldızlı bayrağı göklerden indirmeyeceğim.

Her yerde seni anacağız Atam.
Her yerde okulda, evde, bahçede,
Her zaman kalplerimizde olacaksın.
Hiç dinmeyen sevgimiz ile,
Seveceğiz seni Atam.

Zeynep DİRİL 5/A

ATATÜRK'ÜN İZİNDE

1923'te izini bıraktı Cumhuriyet'e.
Halk için ilerledi bir niyetle.
Bu günlere kavuşturdu bizi azmiyle.
Yürüyelim arkadaşlar Atatürk'ün iziyle.

Vatan millet yurt bıraktı istiklale.
Minnet duyuyoruz Ulu Önder Mustafa Kemal 'e.

Gençler ilerleyelim güzel günlere.
İlebet devam edelim vatan sevgisi ile.
Atamızdan nasihat bizlere.
Yürüyelim arkadaşlar Atatürk'ün iziyle.

Yusuf Hasan TAŞKIR 7/A

MEMLEKETİM

Ne güzeldir benim memleketim.
Yemyeşil doğasıyla huzur verir insana.
Tertemiz suları ne berrak,
İçmeye duyamaz insan.

Bahar geldi mi çiçekler açar.
Bir bir tomurcuklar patlar.
Mis gibi koku saçar.
Ne güzeldir benim memleketim.

Renk renk ağaçlar sonbaharda,
Her tonu başka güzel,
Doğamız bizim can damarımız,
Ne güzeldir benim memleketim.

Doğamız bizim suyu çağlar akar,
Dağlarımızdan fışkırır akar,
Şelalesi bir başka güzel,
Ne güzeldir benim memleketim.

Doğamızın her taşı her toprağı,
Ne güzeldir her bir yanı.
Doğamızı koruyalım.
Ne güzeldir benim memleketim.

Sudenaz ÇEKİÇ 6/A

DOĞAYI DÜŞÜN

Sen doğaya şefkat göster ki,
Seni sevsin.
Sen hayvanlara iyi davran ki,
Seni korusun.
Sen ormanları yakma ki,
Sana meyve nefes versin.

Doğayı incitme,
Yaşayamazsın.
Doğa seni seviyor,
Ama sen, sen ne yapıyorsun?
Doğaya iyi davran,
Sakın incitme.

O olmazsa nasıl yaşarsın,
Hiç düşündün mü?
Onlara kıyma, yakma incitme.
Doğa temiz kalplidir,
Senden ilgi bekler.
Peki ya sen, sen ne yapıyorsun?

Belinay SOYAK 6/A

DOĞA BİR PAZIL

Doğadaki řu düzene bir bak.
Dağlar olmuş otlara yatak.
Doğanın sırrını kim bulacak?
Şu güzelliğı düşünmeye akıllar yetemez.

Otlar, çiçekler, böcekler, ağaçlar
Karbondioksiti alıp bize oksijen verirler.
Yaşamımıza katkı sağlayan fedakar canlılar
Şu güzelliğı düşünmeye akıllar yetmez.

Dünyada onlarca güzellik vardı
Şimdi yerini yenileri aldı.
İnsanlık doğa sayesinde ne buluşlar yaptı
Şu güzelliği düşünmeye akıllara yetmez.

Doğaya zarar verme, sakın dokunma!
Zaten kendisi bir harika.
İnsanlık bunu akıl edip düşünemez.
Şu güzelliği düşünmeye akıllar yetmez.

Doğanın bir parçasıyız ey canlılar.
Sizlerle birlikte tamamlarız pazılın bütünü.
Doğa bize bir nimet ve gereklilik,
Şu güzelliği düşünmeye akıllar yetmez.

Fatımatüz Zehra EFE 6/A

KAFİYESİZ SÖZLERİM

Bir sabah aldım kalemi elime,
Yazdım aşkımı şiirlere.
Şimşekler çaktı o gece.
Herkes güldü gidişine.

Sensiz geçen her günümde,
Mahrum bıraktın beni gözlerinden.
Yanımda değilsin şimdi.
Benim yanımda değilsin ama,
Bil ki mısralarımdasın.

Her nefesimde hissettim kokunu.
Sana olan sevgim yansıtır sonsuzu.
Öyle bir sevedaydın ki bende.
Aşkın düşürdü gözlerime perde.

Bir rüzgar geçer hafif ve sessiz.
Düşlerimde sen, kafiyesiz sözlerim.
Gecenin içinde kalbimin bir yerinde,
Unutamaz ki seni şu deli gönlüm.

Alihan CAN 7/A

ANNE

Sen en sessiz gecemin nefesi,
Sabahımı aydınlatan güneşim.
Gözlerimdeki parıldayan ışık,
Yüreğimdeki en büyük sevgimsin annem.

Gecemin parlak yıldızı,
Gündüzümün sıcak güneşi,
Kalbimdeki en güzel yere,
Sen sahipsin sevginle annem.

Dizlerinin dibinde büyüdüm,
Şefkatinle koşup yürüdüm,
Hastalansam bile hep yanımda buldum.
Her derdime bin devasın annem.

Kollarımın arasında,
Kalbimin tam ortasında,
Değişmez hiçbir zaman yerin,
Her zaman aklımda ve kalbimdesin annem.

Asya TUTAK 5/B

YARDIMLAŞMAK

Ne güzel şey yardımlaşmak,
Her seferinde iyilik yapmak.
Yardım isterse biri,
Gelse dese ki yardım eder misin?
Hayır denir mi hiç?

İnsan her şeyi tek yapabilir mi?
Yapamaz ki illaki yardım istemeli.
Her şeyi tek yapabilseydi insan,
O zaman neden vardı ki diğerleri?

Şöyle diyelim ki,
Ödev için yardım istedi biri.
Annesinden, babasından, öğretmeninden
Veya bilen biriden ister değil mi?

Mutluluğa örnektir yardımlaşmak.
Bu yüzden gereklidir bunu yapmak.
Bir gün gelir,
Yaptığı yardımın karşılığını görür insan.

Gülden Diril 7-A

İÇİMDEKİ NEŞE

Neşe içimde bir çiçek gibi açar.
Gözlerimdeki pırıltı her an bir yaşam,
Kalbimde bir melodi neşe ile dans eder.
Dünyanın yükü bu anda hafifler.

Gülüşümde ışıldar sabahın ilk ışığı.
Her şey güzel olur, neşeyle dolar yeryüzü.
Zamanın önemi yok, bir anlık mutluluk.
Neşe kalbimi sarar, bırakmaz hiç usul usul.

Rüzgarla savrulurum huzurla gülerek.
Neşe içimdedir her adımda belirerek.
Bir an bile eksik olmasın gözlerimden bu ışık.
Neşe dolsun hayatım her zaman, her an, her saat.

Kıymet ATAY 8/B

VATAN SEVDASI

Sarmıştı dışman dört bir yanı.
Bilmiyorlar ki řehitlerin vatan için can verdiđini.
Ay yıldız süzülüyor şehidimin üstüne dalgalanarak.
Vermeyiz bu vatanı kimselere.

Göklerde süzülen bayrađım,
Seninle dođdum seninle öleceđim.
şehitlerimin yasını tutarak,
Bu vatanı kimselere vermeyeceđim.

Bayrak için şehit olduk biz.
Vatan için feda olduk biz.
Daima bu vatan için can verimiz.
Bu vatanı kimselere vermeyeceđiz.

Hatice OKÇU 5/B

ÖZGÜRLÜK

Özgürlük rüzgar gibi savrulup gider,
Kölelik zincirini kırar bir anda.
Yükseklerde kuşlar hiç durmaz uçar,
Kanatları özgürlüğü arar göklerde.

Bütün düşünceler aklımda hapsolur.
Bir tek hayal var ufkumda süzülen.
Ve her adımda her nefeste bir çağrı,
Özgürlük içimde yankı yapan sükunet.

Yalnızca düşünce ile sınırlı değil özgürlük,
Bedeninde dansıdır aynı zamanda.
Toprağa basarken her adımda yeniden özgürce,
Hayatın anlamı kaybolur mu hiçbir yerde?

Özgürlük bir güneş gibi doğar.
Her kalpte yeni bir umut bırakır.
Ve bir sabah her şey daha parlak,
Özgürlük dünyayı kucaklar sonsuza denk.

Kıymet ATAY 8/B

NEŞELİ ÇOCUKLAR

Neşe ile dolu o güzel çocuklar,
Eksilmesin yüzlerindeki umutlar.
Bitmez neşeleri yetmez günleri.
Üzülmesin hiç çocuklar.

Say say bitmez o anılar.
Mutluluk çoktu bir zamanlar.
Bazı insanlar çokluğu bilmez.
Büyüyünce yokluğunu anlarlar.

Küçük kalpli çocuklar,
Büyük hayalli çocuklar,
Neşesi bitmeyen,
O güzel gözlü çocuklar.

Nimet Nida BALUN 7-A

TÜRKİYEM

Atamızdan emanettir bizlere.
Kanımızı verimiz bu ülkeye.
Vatansever misafirperverdir bu ülke.
Canım feda TÜRKİYE.

Her yeri cennettir bizlere,
Doğal güzellikleriyle.
Tarihi eserler dolu her yerde,
Canım feda TÜRKİYE.

1071’de Alparslanlar yurt edindi,
Selçuklu Osmanlı bu topraklarda kuruldu.
Adaleti dünyaya duyurdu,
Canım feda TÜRKİYE.

Fatma ÇEKİÇ 5-B

CUMHURİYET

Ey göklerdeki ak hilal !
Ak hilalin yanındaki yıldız,
Toprağın altında süzülen al kan,
Söyle bana ölebilir miyiz her an?

Ey Mustafa Kemal Paşa!
Geleceğin tohumlarını ekip kanla suladın.
Üzerine bir hilal bir yıldız koydun.
Türkiye Cumhuriyetini kurdun.

Ruslar, Ermeniler, Fransızlar, İtalyanlar
Saldırdı dört bir yandan.
İzmir, Erzurum, Sivas, Amasya'ya
Ama paşam vermedi vatanını düşmanlara.

Paşam gözünü yummadı bu olanlara.
Denizler topraklar kanla doldu.
Üzerine parladı gökyüzünün ay ve yıldızı.
İşte bulundu Türkiye'nin bayrağı.

Maraş idi Kahramanmaraş oldu.
Urfa idi Şanlıurfa oldu.
Antep idi Gaziantep oldu.
Atatürk Türkiye Cumhuriyetini kurdu.

Nevruz TUTAK 7-A

ÖĞRETMENİM

Öğretmenim ışık kaynağım!
Her harfi sevgiyle yazdırdın,
Bilgelerden dersler aktardın,
Geleceđimizi sen inřa ettin.

Sınıfımda çiçekler açtı.
Hayallerim seninle yükseldi.
Her sorumu sabırla yanıtladın.
Gözlerinde dünyayı gördüm.

Küçük bir tohum ve büyük bir ağaç,
Senin sayende filizlendi.
İlk adımlarımı attım sana.
Her başarımda senin emeklerin gizli.

Öğretmenim yüreğimde bir şarkı,
Bilgilerinle dolu her bir satırı.
Seninle büyüdüm seninle öğrendim.
Öğretmenim değilsin sen hayatımın rehberisin.

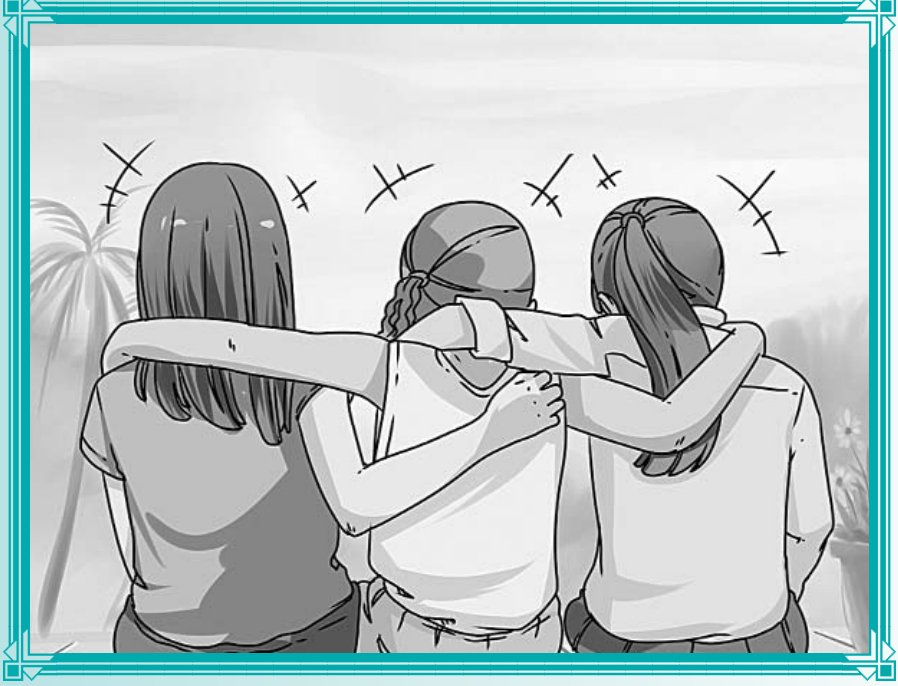
Asya TUTAK 5/B

2. BÖLÜM

HİKAYELER

KAZA İLE GELEN DOSTLUK

Günlerden cumaydı. Okuldan çok heyecanlı bir şekilde eve gelmiştim. Çünkü öğretmenimiz hafta sonu için çok güzel bir plan yapmıştı.

Öğretmenimiz çok güzel bir piknik düzenlemek istiyordu. Bu olayı hemen anneme anlattım. Annem de pikniğe katılmama izin verdi. Üstümü değiştirdikten sonra, hemen öğretmenimin verdiği ödevleri yaptım. Daha sonra biraz oyun oynayıp, ardından da kitap okudum. Biraz sonra babam geldi ve hep beraber akşam yemeği yedik. Babama da pikniğe gidip gidemeyeceğimi sordum. Babam da, pikniğe gitmeme izin verdi. Daha sonra dişlerimi fırçalayıp uyumaya gittim. Ertesi gün uyan-

dığımda, annem piknik için poğaç ve kek hazırlamıştı. Babam ise beni piknik alanına götürmek için hazırlanıyordu. Ben de üstümü giyindikten sonra, sofraya oturdum ve kahvaltı yaptık. Yemeğı yedikten sonra babam ile birlikte yola çıktık. Piknik alanına vardığımızda bizi öğretmenim karşıladı. Öğretmenim bizi diğer arkadaşlarımla yanına götürdü. Daha sonra babam beni bırakıp eve döndü. Bende arkadaşlarımla oyun oynadım. Önce ip atlادی sonra koşu yarışı yaptık ve etrafta dolışmaya başladık. Biraz yürüdükten sonra, öğretmenimizin yanımda olmadığını fark ettik. Hep birlikte öğretmenimizi aramaya başladık. Ben telaşla yürürken bir anda kendimi bir çukurun içerisinde buldum. Arkadaşlarımla, korku içinde öğretmenimizin yerini bulup yanıma geldiler. Ama arkadaşlarımdan Ada gitmemişti, benim yanımda kalmıştı. Diğer arkadaşlarımla öğretmenimizi çağırmağa gitmişti. Öğretmenimiz ve arkadaşlarımla beni çukurdan kurtardılar. Öğretmenimizle hastaneye gittik. Ada hala yanımdaydı. Ayağımda ufak bir kırık olduğunu öğrendik ve bir hafta boyunca okula gidemeyecektim. Öğretmenimiz beni eve bıraktı. Bir hafta boyunca evde dinlenecektim. Ada bana her gün ödevlerimi getirdi ve beni ziyaret etti.

Bir hafta sonra okula tekrar gittim. Çok kötü bir kaza geçirmiştim ama bununla birlikte çok iyi bir dost kazanmışım. Ada'nın beni ne kadar çok sevdiğini böylece daha iyi anlamışım.

ELİF AZRA PAMUK 3/B

DOĞUM GÜNÜ MUTLULUĞU

Ben Furkan, on yaşındayım. Dördüncü sınıfa gidiyorum. İlerde astronot olmayı istiyorum. Uzaydaki her şeyi çok merak ediyorum. Arkadaşım İdil ise doktor olmak istiyor. Teneffüslerde hep İdil ile dışarı çıkıyoruz ve birbirimize hayallerimizi anlatıyoruz. Bugün yine birbirimize hayallerimizi anlatırken İdil “Ben mesleğimi değiştirdim” dedi. Ben çok şaşırdım. Çünkü İdil çok zor karar değiştiren birisiydi, kafasına koyduğu her şeyi yapardı.

Ben daha sonra, heyecanla sordum nasıl karar değiştirdin diye, o da meslekleri araştırırken biraz düşünüp değiştirmeye karar verdim dedi.

Hemen sordum “ Hangi mesleği seçtin?”, diye. İtfaiyeci olmaya karar verdim, dedi. Sonra öğle arası zili çaldı. Ders Fen Bilimleri idi. En sevdiğimiz dersti, çünkü konumuz dünyaydı; iç çekirdek, dış çekirdek bir sürü bilgi öğreniyorduk. Sonra öğretmenimiz sınıfa girdi. Zilin çalmasına çok az kala öğretmenimiz “ Uzay hakkında herkes bilgi toplayıp bir proje hazırlasın” dedi. Ben çok sevindim. Eve gittiğimde hemen ödevimi yapmaya başladım. Aslında bu benim için bir ödev değildi çok severek çalıştığım bir projeydi. Ertesi gün projemi derse götürdüm. Öğretmenimiz çok sevdi. Benim hazırladığım projeyi okul panosuna astık. Bir sonraki gün benim doğum günümdü çok heyecanlıyım. Heyecandan sabahı zor etmişim. O gün yine okuluma gittim. İkinci derste annem sürpriz yaptı ve sınıfıma elinde kocaman bir pasta ile geldi. Bu durama çok sevinerek mutlu oldum. İdil’in bana uzay sözlüğü hediye etmesi de ayrıca beni mutlu ettiği için kendisine çok teşekkür ettim.

Eve gittiğimde hemen sözlüğü okumaya başladım. Çok güzel bilgiler vardı. Hemen not aldım. Daha sonra annemden izin alıp dışarı çıktım. Arkadaşlarımla futbol oynadık. Birkaç saat sonra, annem beni çağırdı. “Furkan yemek hazır.” diye balkonumuzdan sesleniyordu. Yemekte en sevdiğim yemek olan köfte patates vardı. Hemen arkadaşlarımla vedalaşıp eve gittim. Elimi yüzümü yıkadıktan sonra sofraya oturdum. Sofrada fazladan tabaklar, kaşık ve çatallar vardı. Şaşırmışım, misafirimiz olacağını bilmiyordum. Daha sonra kapı çaldı, kapıyı açtığımda teyzemler karşımda duruyordu. Elindeki pastayla “iyi ki doğdun Furkan” dediler. Bu sürprize çok sevindim ve teyzeme sarıldım. Daha sonra kuzenim Berk’e sarıldım. Beni çok mutlu etmişlerdi. Hep birlikte sofraya oturduk. Yemeğimizi yedikten sonra annem pastayı getirdi. Pastayı yerken

babam işten geldi ve “Size bir sürprizim var” dedi. Heyecanla sordum “Ne sürprizi baba ?” diye. Babam da “Yaz tatiline gidiyoruz” dedi. Ben, hemen “Teyzemler de gelsin” dedim. Babam da “Zaten onlar da gelecek” dedi. Daha çok sevindim.

Hemen Berk ile ben odama geçtik. Tatil planı yapıyorduk. Tatil için çok heyecanlıydık. Zaten karne almamıza, bir hafta kalmıştı ve yaz tatilimiz başlayacaktı. Ertesi gün hep birlikte tatil alışverişine çıktık, çok güzel şeyler aldık. Bir hafta sonra karnelerimizi aldık. Karnem çok iyiydi. Ailem benimle gurur duyuyordu. Ertesi gün sabah erkenden yolculuğa çıktık. Antalya’ ya gelmiştik, hemen odalara yerleştikten sonra Berk ile denize girdik, oyun parkına gittik, bir sürü farklı eğlenceye katıldık. Tatilimizde günlerin nasıl geçtiğini bile anlamadan böyle bitivermişti.

FATMA BALUN 4/A

KUMSAL'IN HAYVAN SEVGİSİ

Kumsal, her zamanki gibi sabah okula gitmek için erken kalktı. Kahvaltısını yaptıktan sonra, okul kıyafetini giyerek evden çıktı. Okula doğru yürürken arkadaşı Ayşe ile karşılaştı. Birlikte okula doğru yürümeye devam ettiler. İki de birbirleriyle çok iyi arkadaşlıklar. Beraber yürürlerken Ayşe bir kedi görmüş ve hayvanları pek sevmediği için ona taş atmıştı.

Ayşe'nin bu hareketini gören Kumsal, üzülmekle Ayşe'ye sitemle şu sözleri söylemişti:

-Söyler misin Ayşe sen bir hayvan olsan ve sana zarar verseler hoşuna gider mi?

Kendisine sorulan bu soruya Ayşe biraz şaşırmişti. Çünkü ilk defa böyle bir soruyla karşılaşılıyordu. Ayrıca bu soru hatasını anlaması adına kendisi için bir uyarıcı olarak, Ayşe'yi düşünmeye sevk etmişti. Onun bu şaşkınlığını farkedenden Kumsal, arkadaşının cevabını beklemeden:

-“Hayvanlar da dahil her canlıya merhametle yaklaşmalısın.” diye ekledi.

Bu sözlerin ardından Ayşe:

-“Ama ne yapayım hayvanlardan hem korkuyorum hem de onları pek sevemiyorum.” Cevabını verebildi. Bunun üzerine Kumsal okula yaklaştıkları esnada:

-“Yanlış düşünüyorsun Ayşe, onları pek sevmeyebilirsin ancak merhamet göstermek zorundasın.” Karşılığını vermiş. Bu şekilde sohbet ederek yolu tamamlamışlar ve okula ulaşmışlar.

O gün okulda Türkçe dersinde öğretmenleri merhamet ve sevgi konularından bahsetmiş. Merhametle ilgi öğretmenlerinin söylediği “Yaratılanı hoş gör Yaratandan ötürü” sözü bütün sınıfın çok hoşuna gitmiş. Okul çıkışı, Ayşe ve Kumsal geldikleri yoldan evlerine dönüyorlarken; Ayşe yine sabahki hatasını tekrarlayarak bu seferde masum bir köpeğe taş atmış.

Ayşe'nin bu hareketi gören Kumsal, ona ders vermek için kızgınlıkla ve aniden arkadaşının koluna sertçe vurmuş.

Canı yanan Ayşe ise: -“Ne yapıyorsun Kumsal sen, canım çok yanıdı.” Karşılığını vermiş.

Kumsal ise ona: -“Senin hayvanlara karşı yaptığın davranışın yanlış olduğunu artık anlamam için böyle davrandım.” şeklinde cevap vermiş. Evlerine iyi yaklaştıkları için vedalaşıp ayrılmışlar.

Ayşe, akşam odasında o gün yaşadıkları üzerine iyice düşünmüş ve iyice pişman olmuş.

Ertesi gün okul yolunda Kumsal'a hatasını anladığını, çok pişman olduğunu; arttık hiçbir canlıya zarar vermeyeceğini ve de kendisini affetmesini söylemiş.

Arkadaşının söylediklerine çok sevinen Kumsal, Ayşe'ye kendisinden değil zarar verdiği hayvanlardan özür dilemesi gerektiğini belirtmiş. Arkadaşının bu sözleri üzerine Ayşe pişmanlığını dile getirdiği bir dua ile zarar verdiği her canlıdan özür dilemiş. O günün akşamında babasından kendisinin bakabileceği bir kedi almasını istemiş.

Annesi onun bu isteğine şaşırarak:-Kızım sen hayvanları pek sevmersin ki demiş. Ayşe bu sözler üzerine, önceden hata yaptığını artık bütün canlıları ve de özellikle hayvanları sevip onlara merhametle davranacağını söylemiş. Ailesine son birkaç gün içerisinde yaşadıklarını baştan sona anlatmış.

Ertesi gün babası iş dönüşü, minik sevimli bir kedi yavrusuyla eve gelmiş. Babasının isteğini yerine getirmiş olmasına sevine Ayşe babasına çok teşekkür etmiş. O gün akşam hatasını anlamasını sağlayan biricik arkadaşı can dostu Kumsal'a güzel bir hediye paketi hazırlamış.

Sabah okula gitmek için Kumsal ile buluştuklarında ilk işi hazırladığı hediye paketini ona vermek olmuş. Hediye paketine çok sevinen Kumsal:

- Teşekkürler Ayşe ama bu hediyeye gerek yoktu demiş.

Ayşe bu sözlerle karşılık tam aksine hediyeye gerek olduğunu çünkü arkadaşı olarak kendisine hatalarını düzeltmede yardımcı olduğunu ve kendisine çok minnettar olduğunu söylemiş.

Bu olayın üzerinden onlarca yıl geçmesine rağmen, Kumsal ile Ayşe'nin dostlukları ve hayvan sevgileri ömürleri boyunca devam etmiş.

FINDIK VE SAKA KUŞU

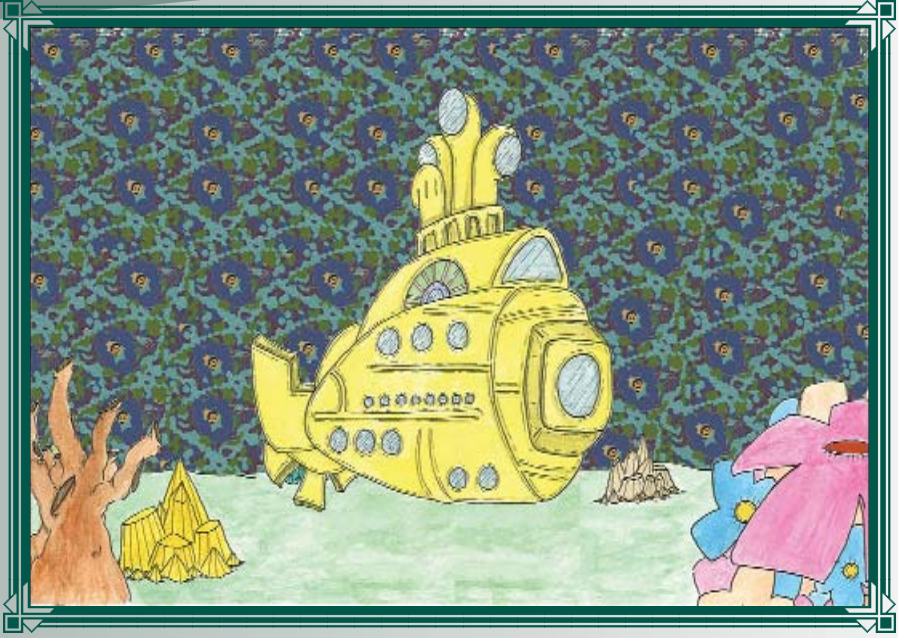
Bir varmış, bir yokmuş. Köyün birinde, bir evde Fındık adında bir köpek varmış. Fındık, bahçeli bir evde yaşarmış. Fındık'ın bir de Saka Kuşu arkadaşı varmış. Fındık, evcil bir köpek olduğu için sahibi ona her gün yemek veriyormuş. O da yemeğini saka kuşu ile paylaşıyormuş.

Bir gün Saka Kuşu Fındık'ın haberi olmadan bütün yemeğini bitirmiş. Fındık, aç kaldığı için bu duruma çok üzülmüş ve arkadaşı olan Saka Kuşuna darılmış. Bir daha yemeğini saka kuşu ile paylaşmamış. Saka Kuşu, Fındık'ın tavırlarını anlayınca yaptığından çok utanmış ve pişman olmuş. Fındık'ın gönlünü almak için diğer bütün arkadaşlarını toplamış ve plan yapmaya başlamışlar. Fındık'ı mutlu edecek bir şey düşünmüşler. Fındık için büyük bir kemik bulup getirmeye karar vermişler. Saka Kuşu, Fındık'tan özür dileyecek ve bir daha ondan izin-

siz yemeğinin hepsini almayacağına söz verecekti. Sonra planı uygulamaya başlamışlar. Önce büyük ve leziz görünen bir kemik bulmuşlar ve Fındık'ın evine doğru yola çıkmışlar. Fındık'ın evine varınca kemiği bahçeye saklamışlar ve ardından Fındık'a sürpriz yapmak için onu çağırmışlar. Saka Kuşu, Fındık'tan özür dilemek için yanına gitmiş. Fındık biraz düşündükten sonra "Seni affediyorum." demiş ve birbirlerine sarılmışlar. Fındık "İsterseniz kemiği birlikte yiyebiliriz." demiş. Saka Kuşu, buna gülmüş çünkü kuşlar kemik yemezmiş. Fındık kemiğini yerken, onlar da kendi yiyeceklerini getirmişler. Hep birlikte eğlenceli ve mutlu bir şekilde yemek yemişler. Hepsinin karnı doymuş.

O günden sonra, mutlu mesut yaşamışlar ve bir daha asla birbirlerinin yemeklerini izinsiz alıp yememişler.

ELİF AZRA PAMUK 3/B

DENİZ ALTINDAKİ GİZEM

Mete, Ali, Eda ve Elif aynı mahallede oturuyorlardı. Ayrıca hepsi de birbirleriyle çok iyi arkadaşları. Mete hafta sonu arkadaşlarını evlerine davet etmişti. Birbirleriyle sohbet ederlerken, haberlerde denizin altında hakkında net bilgi sahibi olunamayan büyük bir canlının tespit edildiğini duydular.

Bu haberin ardından Elif:

-Acaba haberde yer alan bu ilginç canlıyı görebilir miyiz, ne olduğunu öğrenebilir miyiz diye sormuştu.

Eda:-Nasıl olacak ki diye sorarak, Elif'in sorusuna bir başka soru eklemişti. Bütün bu konuşulanlara karşılık Mete:

-Neden olmasın Ali'nin babası bir deniz altı personeli belki ondan yardım alabiliriz. Yanıtını verdi. Aralarında anlaştıkları üzere Ali eve gidince babasıyla bu konuyu konuşacak ve babası uygun görürse arkadaşlarına haber edecekti. Ali o akşam babasına konuyu açtı. Babası Ali ve arkadaşlarının isteğini geri çevirmeyip kabul etti. Ali hemen arkadaşlarına haber verdi.

Ertesi gün, Ali, babası Alparslan Bey ve Ali'nin arkadaşları Alparslan Bey'in çalıştığı kuruma gittiler. Hep birlikte içerisine binecekleri deniz altıyı beklemeye başladılar. Hepsi de çok heyecanlıydılar. Çünkü ilk defa bir deniz altıya bineceklerdi. Çok geçmeden deniz altı geldi ve sırayla bindiler. Deniz altı derinliklere doğru ilerlerken meraklı ve heyecanlı gözlerle hem deniz altının içini hem de denizin derinliklerindeki muhteşem manzaraları seyrediyorlardı. Adeta bir ressam bu uçsuz bucaksız derinliklerde mükemmel bir resim çiziyordu. Manzara o kadar büyüleyiciydi. Belgesellerde görebildikleri deniz altı yaşamını şimdi çok ama çok yakından izliyorlardı. Bu arada Alparslan Bey, çocukların hem deniz altı hem de denizlerdeki canlı yaşamı hakkındaki sorularını cevaplıyordu.

Bu esnada deniz altı şiddetli bir sarsıntı geçirdi. Bu sarsıntı çocuklarda panik havası uyandırdı. Ama Alparslan beyin sözleri onların sakinleşmesini sağladı. Tam bu esnada önlerinden nerdeyse deniz altı büyüklüğünde bir canlı geçti. Az önceki sarsıntının nedeni şimdi tam olarak anlaşılmıştı. Çocukların heyecanı ve merakı daha da artmıştı. İçlerinden Elif, bu yaşananları videoya kaydetmeyi teklif etti. Elif'in bu teklifi kabul görünce video kaydına başladılar. Video çekimi devam ederken o devasa canlı tekrardan deniz altıya yaklaştı ve onu da kaydetmeyi başardılar.

Kaydı izlediklerinde hepsi de çok şaşırmışlardı. Kaydı dikkatle iz-

leyince o devasa canlının bir denizanası olduğunu fark ettiler. Birkaç saat sonra deniz altından ayrılarak görüntüleri yetkililere teslim etmişlerdi. Yetkililerin yaptıkları incelemelerde bu durumu kesinleştirmişti. Gerçekten de görüntülerdeki büyük bir denizanasıydı. O gün akşam haberlerinde Ali ve arkadaşlarının bu keşfi ilk haber olarak yer alıyordu.

Yetkililer, bu keşiflerinden ötürü Ali ve arkadaşlarını ödüllendirme kararı aldılar. O hafta cuma günü Ali'nin babası Alparslan Bey bu vazifeyle görevlendirilmişti. Çocukları yanına aldı ve nereye gittikleri hakkında onlara en ufak bir ipucu vermedi. Çocuklar yolculuklarının sonunda çok mutlu oldular. Çünkü bölgenin en büyük sualtı yaşam merkezini ziyarete yani büyük bir akvaryumu ziyarete gelmişlerdi. Bu devasa akvaryumda hemen hemen bütün deniz canlıları vardı. O gün akşama kadar bu kocam tesisi büyük bir heyecan ve merakla gezdiler.

Akşamüzeri gezilerini tamamlayıp evlerine dönmekten önce Alparslan Bey çocukların hepsine de günün hatırası olarak birer tane küçük akvaryum hediye etmişti. Bu hediyeye çok mutlu olan ve teşekkürle karşılık veren çocuklar, o günden sonra akvaryumlarına ve balıklarına gözleri gibi baktılar. Haberlerde kendilerinden de bahsedilmişti. Artık ülke çapında tanınıyorlardı.

Bu yaşadıkları macera sonrasına birbirlerine söz verdiler. İlerde büyüyünce Ülkemizin denizlerini inceleyen birer bilim insanı olacaklar ve Mavi Vatan'ımızı koruyacaklardı.

Aradan geçen yıllarda hepsi de gayret ve çalışmalarıyla başarılı olmuşlar ve birer bilim insanı olarak Mavi Vatan'ımız hakkında çalışmalar yapmaya başlamışlardı.

HAVVA NUR GÜLER 4/A

DOSTLUĞUN ÖNEMİ

Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde; memleketin birinde Meryem ve Elif adında iki yakın arkadaş varmış. Meryem ve Elif aynı sınıfta okuyan iki başarılı arkadaşmış. Her yere birlikte giderlermiş. Ödevlerini bile birlikte yaparlar, hiç ayrılmazlarmış. Birbirlerini çok sevelermiş. En zor zamanlarda hep birbirlerine destek olurlarmış. Bir gün sınıflarına Merve adında yeni bir öğrenci gelmiş. Merve çok kibirli ve hiç kimse ile arkadaşlık kurmak istemeyen biriymiş. Meryem ve Elif onunla tanışmak, arkadaş olmak istemişler. Ama Merve onları terslemiş yanına yaklaştırmamış çünkü çok kibirliymiş. Elif ve Meryem bu duruma çok üzölmüşler ve kalpleri kırılmış. Oysaki onlar arkadaş olmak istiyorlarmış. Merve hep tek başına dolaşır, kimse ile arkadaş ol-

mayı tercih etmemiş.

Bir gün Merve sınıfa girerken, ayağı takılıp düşmüş. Sınıftaki herkes onunla dalga geçmiş ve gülmeye başlamışlar. Merve ağlayarak sınıftan dışarı çıkmış. Okul bahçesinde bir köşede ağlıyormuş. Bu durumu gören Elif ve Meryem hemen onun yanına gitmişler.

Merve'ye “ İyi misin, bir şeyin var mı ?” diye sormuşlar.

Merve : “Önemli bir şeyim yok, teşekkür ederim.” demiş.

Utanarak devam etmiş:

“ Ben size kötü davranmıştım. Ama siz düştüğümde hemen yanıma geldiniz ve sınıftaki diğer çocuklar gibi bana gülmediniz. Size başta kötü davrandığım için özür dilerim, beni affedin “ demiş.

Meryem ve Elif:

“Öyle şey olur mu? Aynı şey bizim de başımıza gelebilirdi. Bizimle konuşmak istemediğin için sana kırlmıştık ama artık bunun bir önemi yok, bundan sonra arkadaş olabiliriz” demişler.

Merve hatasını anlamış. Onlara sınıksız sarılmış. Birlikte, çok iyi üç kız arkadaş olmuşlar. Ne olursa olsun birbirlerinden hiç ayrılmamaya söz vermişler.

İnsanlar bazen bize yakın davranmasa da biz onların kötü zamanlarında yanında olmaya çalışmalıyız. Onlar da bunun kıymetini mutlaka anlayacaklardır.

NERİMAN SALMAZ 3/B

KÜÇÜK KUŞ VE KELEBEK

Bir zamanlar, yemyeşil bir ormanda, küçük bir kuş yaşarmış. Adı Minik'miş. Minik, sabahları uyanınca hemen ağaçların arasına uçar, ormanın en güzel çiçeklerinin kokusunu alır; orada oynayan hayvanlarla sohbet edermiş. Minik, çok mutlu bir kuştur ama gerçek bir arkadaşı yoktu.

Bir gün, ormanın çiçekli alanında dolaşırken, bir kelebeği fark etmiş. Kelebek, çok renkli kanatlarıyla çiçeklerin üzerinde dans ederken Minik'i görmüş. Minik, kelebeğe doğru uçmuş ve "Merhaba, seninle tanışmak isterim." demiş. Kelebek, gülümseyerek "Merhaba! Benim adım Papatya. Seninle tanışmak çok güzel olur!" demiş.

İlk başta Papatya biraz utangaç olsa da, Minik ona çok nazik davranmış ve kısa sürede birlikte eğlenmeye başlamışlar. Minik, Papatya'yla birlikte çiçeklerin etrafında uçmuş, ormanın içinde birbirlerine yeni yerler göstermişler. Günler geçtikçe, Minik ve Papatya her zaman birbir-

lerinin yanında olmuşlar. Ancak bir gün, büyük bir fırtına ormanı sarmış. Rüzgar çok güçlüymüş ve ağaçlar sallanıyormuş. Minik, fırtınadan korunmak için hemen bir ağacın kovuğuna girmiş. Fakat Papatya, küçük kanatlarıyla fırtınada uçmakta zorlanmış ve çok korkmuş.

Minik, hemen dışarı çıkıp Papatya'yı aramaya başlamış. "Papatya! Neredesin?" diye bağırmış. Papatya, rüzgarın sesiyle zor duymuş, ama sonunda Minik'in sesini fark etmiş. Minik, Papatya'yı bulmuş ve "Beni takip et! Burada güvenli bir yer var!" demiş. Papatya, Minik'in yanına gelerek onu takip etmiş. Minik, Papatya'yı güvenli bir ağacın altına götürüp orada onu sakinleştirmiş. Fırtına geçene kadar birlikte durmuşlar.

Fırtına dindikten sonra, Papatya Minik'e gülümseyerek, "Sana çok teşekkür ederim. Senin sayende korkum geçti. Gerçekten dost olmak çok özel bir şeymiş," demiş. Minik de gülümsemiş ve "Bunu senin için yaptım, çünkü gerçek dostlar zor zamanlarda birbirlerinin yanında olurlar," demiş.

O günden sonra, Minik ve Papatya daha da yakın arkadaş olmuşlar. Birlikte geçirdikleri her an daha da değerliymiş. Minik, artık yalnız hissetmezmiş, çünkü yanında gerçek bir dostu vardı. Papatya ise ormanda her zaman güvende olduğunu bilirmiş. İkisi de dostluğun gücünü keşfetmiş ve dostluklarının her zaman koruyacağına inanırlarmış.

Hiranur SANDALYA 3/B

HERKESİN KENDİNE HAS GÜZELLİĞİ VAR

Bir zamanlar, küçük bir kasabada, her gün okul yolunda etrafındaki dünyayı dikkatle izleyen Zeynep adında bir kız çocuğu yaşamış. Zeynep, her sabah okula giderken gördüğü her insanı incelemeyi çok sevmiş. Kasabada herkes farklıydı. Zeynep, bunun farkında olarak her birinin kendine özgü bir güzelliği olduğunu düşünürmüş.

Bir gün, sınıfta öğretmenleri Ayşe Hanım, çocuklara güzel bir konu

vermiş: "Herkes kendindeki güzelliği anlatacak," demiş. Öğretmen bu ödevi verirken, Zeynep biraz şaşırmış ama heyecanlanmış. Kendini düşündüğünde, hangi güzelliğini anlatacağını bilememiş. Ama birden aklına bir fikir gelmiş ve elini kaldırmış.

"Benim en güzel özelliğim, herkesin farklı olduğuna ve bu farklılıkların aslında güzellik taşıdığına inanmak," demiş Zeynep. Sınıf arkadaşları Zeynep'i dikkatle dinlerken, o devam etmiş:

"Mesela Ayşe, çok güzel şarkı söyler. Herkes ona hayran olur. Ama bence en güzeli, onun şarkı söylerken herkesin içini ısıtması. Melis ise hiç konuşmaz ama onun gülüşü, kalpleri fetheder. Herkes ona bakınca gülümsüyor. Ömer'in gözleri, sanki bir denizin derinliklerine bakıyormuşsun gibi. O gözlerde bir şeyler var, insan bakarken kayboluyor gibi hissediyor. Kemal'in gücü ise sadece fiziksel değil. Onun güçlü kalbi, her zaman birine yardım etmeye, birinin sorununu çözmeye hazır."

Zeynep, düşüncelerini paylaşmaya devam ederken, öğretmenleri ve arkadaşları onun söylediklerini büyük bir dikkatle dinliyormuş. "Herkesin kendine has bir güzelliği var," demiş Zeynep. "Bazılarımızın güzellikleri gözle görülür, bazılarımızınsa sadece hissettirilebilir. Ama bu fark etmemiz gereken bir şey; her insan bir başkasıyla karşılaştırılmaz. Çünkü herkesin güzelliği, farklıdır. Bazen en değerli güzellik, bir kişinin kalbinde saklıdır."

Sınıfta sessizlik olmuş. Öğretmen Ayşe Hanım, Zeynep'e doğru dönüp gülümseyerek "Gerçekten çok güzel söyledin Zeynep. Dediğin gibi, herkesin farklı bir güzelliği var ve bu güzellikler, onları daha özel kılar. Birini diğerine göre kıyaslamak, aslında onların değerini küçültmek olur. Bu dünya, tüm farklılıklarıyla güzel." demiş.

O günden sonra, Zeynep ve sınıf arkadaşları, birbirlerinin farklılıklarına daha çok saygı göstermeye başlamışlar. Herkesin farklı yetenekleri, farklı düşünce tarzları, farklı hayalleri varmış. Zeynep, her gün okulda bu farklılıkların yarattığı güzellikleri daha çok takdir etmiş ve bir başkasıyla kıyaslama yapmanın, insanın kendine ve başkalarına haksızlık olduğunu öğrenmiş.

Kasabada herkes, birbirinin özel olduğunu anlamış ve bununla birlikte daha mutlu bir şekilde yaşamaya başlamış. Çünkü herkes, kendine özgü bir parça güzellik taşırmış

Zeynep ŞİMŞEK 3/B

